

1 เธสะโลนิกา (TNBT)

1 เธสะโลนิกา

1 เธสะโลนิกา 1

คำนำและคำอวยพร

¹ จดหมายนี้ เขียนโดยเปาโล สิลวานัส และทิโมธี เขียนถึง
ชุมชนของพระเจ้าชาวเมืองเธสะโลนิกา ในพระเจ้าผู้เป็นพ่อ และพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์
พระเจ้าผู้เป็นนาย ขอให้พระองค์ สันติภาพและสันติสุขจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเรา
และจากพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ พระเจ้าผู้เป็นนาย ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด

สาเหตุที่เปาโลขอบพระคุณพระเจ้า

² เราขอบคุณพระเจ้าเพราะท่านทั้งหลายเสมอ และเมื่ออธิษฐานสวดอ้อนวอน
เราก็เอ่ยถึงท่านเสมอ ³ ต่อหน้าพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเรา
เราระลึกถึงความเชื่อของท่านที่แสดงออกเป็นการกระทำ และ พรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา
มุทิตา อุเบกษาที่ท่านเต็มใจทำงานหนัก
และความพากเพียรซึ่งเกิดจากความหวังในพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ พระเจ้าผู้เป็นนายของเรา ⁴
พี่น้องทั้งหลาย ผู้เป็นที่รัก เรารู้แน่ว่าพระเจ้าได้เลือกสรรท่านทั้งหลายไว้แล้ว ⁵
เพราะบารมีของพระเจ้าของเราไม่ได้มาถึงท่านด้วยคำพูดเท่านั้น แต่มาโดยฤทธิ์เดช
และโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ และโดยความไว้วางใจอันเต็มเปี่ยม ตามที่ท่านทั้งหลายรู้อยู่แล้วว่า
เราเป็นคนอย่างไรในหมู่พวกท่านเพราะเห็นแก่ท่าน ⁶ และท่านก็ทำตามอย่างของเรา
และของพระเจ้าผู้เป็นนาย โดยที่ท่านได้รับถ้อยคำนั้นด้วยความยากลำบากเป็นอันมาก
แต่ท่านยังมีความยินดีในพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

การกระทำของชาวเธสะโลนิกา

⁷ เพราะเหตุนี้ท่านจึงเป็นแบบอย่างแก่ทุกคนที่เชื่อแล้วในมณฑลมาซิโดเนีย
และมณฑลอาคาญา ⁸ เพราะว่าพระคำของพระเจ้าผู้เป็นนายได้เล้าลือออกไปจากพวกท่าน

ไม่ใช่แต่ในมณฑลมาซิโดเนียและมณฑลอาคาญาเท่านั้น
แต่ความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าของท่านในพระเจ้าได้กระจายไปทุกแห่งหน
จนเราไม่จำเป็นต้องพูดอะไรอีก⁹ เพราะคนเหล่านั้นก็ได้รายงานเกี่ยวกับเราว่า
เราได้รับการต้อนรับจากพวกท่านอย่างไร และกล่าวถึงการที่ท่านได้ทิ้งรูปเคารพ และหันมาหาพระเจ้า
เพื่อรับใช้พระเจ้าผู้เที่ยงแท้ และมีชีวิตอยู่¹⁰ และรอดอยพระโอรสของพระองค์จากสวรรค์
ซึ่งพระเจ้าได้ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย คือพระเยซูผู้ทำให้เราพ้นจากการลงโทษที่จะมีมาภายหน้านั้น

1 เรสะโลนิกา 2

การทำงานของเปาโลในเมืองเรสะโลนิกา

¹ พี่น้องทั้งหลาย ท่านเองก็รู้ว่า การที่เรามาหาท่านนั้นไม่ได้เปล่าประโยชน์อะไรเลย²
แต่ถึงแม้ว่าเราต้องทนการยากลำบาก และได้รับการอภัยศต่างๆมาแล้วที่เมืองฟิลิปปี ซึ่งท่านก็รู้อยู่
เราก็ยังมีใจกล้าหาญในพระเจ้าของเรา ที่ได้เผยแพร่มิของพระเจ้าแก่ท่านทั้งหลาย
โดยเผชิญกับอุปสรรคหลายอย่าง³ เพราะว่า คำเตือนสติของเราไม่ได้เกิดมาจากความคิดผิด
หรือการโสโครก หรืออุบายใดๆ⁴ แต่พระเจ้าเห็นชอบที่จะมอบบารมีของพระองค์ไว้กับเรา
เราจึงประกาศเผยแพร่ออกไป ไม่ใช่เพื่อให้เป็นที่พอใจของมนุษย์ แต่ให้เป็นที่พอใจของพระเจ้า
ผู้พิสูจน์จิตใจของเรา⁵ เพราะว่าเราไม่ได้ใช้คำยกยอใดๆเลย ซึ่งท่านก็รู้อยู่ หรือไม่ได้ใช้ถ้อยคำคลุมๆ
ลือๆเพื่อความโลภเลย พระเจ้าเป็นพยานฝ่ายเรา⁶
และแม้ในฐานะเป็นอัครทูตของพระเจ้าผู้เป็นพระศรีอารีย์ เราจะเรียกร้องให้เป็นภาระก็ได้
แต่เราก็ไม่แสวงหาเกียรติจากมนุษย์ ไม่ว่าจะมาจากท่านหรือจากคนอื่น⁷
แต่เราอยู่ในหมู่พวกท่านด้วยความสุภาพอ่อนโยน เหมือนกับพี่เลี้ยงที่เลี้ยงดูลูกของตัวเอง⁸
เมื่อเราผูกพันกับท่านเช่นนี้แล้ว เราก็มีใจพร้อมที่จะเผื่อแผ่เจือจาน
ไม่ใช่แต่เพียงเกี่ยวกับบารมีของพระเจ้าเท่านั้น แต่ได้มอบชีวิตจิตใจของเราให้กับท่านด้วย
เพราะท่านเป็นที่รักของเรา

เปาโลทบทวนความทรงจำของชาวเรสะโลนิกา

⁹ พี่น้องทั้งหลาย ท่านคงจำได้ถึงการทำงานอันเหน็ดเหนื่อย และความยากลำบากของเรา
เมื่อเราประกาศเผยแพร่มิของพระเจ้าให้แก่ท่าน เราทำงานทั้งกลางคืนและกลางวัน
เพื่อเราจะไม่เป็นภาระแก่ผู้ใดในพวกท่าน¹⁰ ท่านทั้งหลายเป็นพยานฝ่ายเรา
และพระเจ้าก็เป็นพยานด้วยว่าพฤติกรรมของเรานั้นบริสุทธิ์ เทียงธรรม
และหาข้อติไม่ได้ในหมู่พวกท่านที่เชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า¹¹ ตามที่ท่านรู้แล้วว่า เราได้เตือนสติ
ให้กำลังใจและบอกท่านทุกคน เหมือนว่ามีบิดาทำกับบุตรธิดา¹²

เพื่อให้ท่านประพฤติอย่างสมควรต่อพระเจ้า ผู้เรียกให้เข้ามาในอาณาจักรและสง่าราศีของพระองค์¹³
เพราะเหตุนี้เราจึงขอบคุณพระเจ้าเสมอ
เพราะว่าเมื่อพวกท่านทั้งหลายได้รับพระคำของพระเจ้าซึ่งท่านได้ยินจากเรา
ท่านไม่ได้รับไว้อย่างเป็นถ้อยคำของมนุษย์ แต่ได้รับไว้ตามความเป็นจริง คือเป็นพระคำของพระเจ้า
ซึ่งกำลังทำงานอยู่ในพวกท่านทั้งหลายที่เชื่อด้วย

สิ่งที่เกิดกับชาวเธสะโลนิกาและชาวกรุงเยรูซาเล็ม

14 พี่น้องทั้งหลาย

ท่านได้ปฏิบัติตามอย่างซุ่มซนของพระเจ้าในมณฑลยูเดียที่อยู่ฝ่ายพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์
เพราะว่าท่านได้รับความลำบากจากพลเมืองของตัวเอง เหมือนกับคนเหล่านั้นได้รับจากพวกยิว¹⁵
พวกยิวได้ฆ่าพระเยซู ผู้เป็นพระเจ้าผู้เป็นนาย และพวกศาสนาดำพยากรณ์ของเขาเอง และได้ข่มเหงพวกเรา
และขัดใจพระเจ้า และเป็นศัตรูกับคนทั้งหลาย¹⁶
โดยที่ขัดขวางไม่ให้เราประกาศเผยแพร่แก่คนต่างชาติเพื่อจะให้พวกนั้นหลุดพ้นได้ เพื่อ “
ให้การบาปของเขาเต็มเปี่ยมเสมอ” แต่ในที่สุดพระพิโรธของพระเจ้าได้ตกลงบนเขา

เปาโลอยากไปเยี่ยมพวกเขาอีก

17 พี่น้องทั้งหลาย แม้ว่าเราต้องลาจากพวกท่านไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง

ก็เป็นจากกันเพียงแต่ร่างกายเท่านั้น ส่วนจิตใจยังผูกพันอยู่กับท่านเสมอ
เราได้พยายามทุกวิถีทางจะกลับมาหาพวกท่านอีก¹⁸ เรามีความต้องการ อยากมาหาท่านทั้งหลาย
ข้าพเจ้าผู้มีชื่อว่า เปาโลอยากมาหลายครั้งแล้ว แต่มารได้ขัดขวางเราไว้¹⁹ เพราะอะไรเล่าเป็นความหวัง
หรือความยินดี หรือมงกุฏแห่งความชื่นชมยินดีของเรา ต่อหน้าพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์
พระเจ้าผู้เป็นนายของเรา เมื่อพระองค์จะกลับมา ก็ไม่ใช่ท่านทั้งหลายดอกหรือ?²⁰
เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นศักดิ์ศรี และความชื่นชมยินดีของเรา

1 เธสะโลนิกา 3

เปาโลบอกถึงแผนงานแก่ชาวเธสะโลนิกา

1 เหตุฉะนั้นเมื่อเราทนอยู่ต่อไปอีกไม่ได้แล้ว

เราจึงเห็นชอบที่จะให้เขาปล่อยเราไว้ที่กรุงเอเธนส์ตามลำพัง² และได้ให้ทิโมธีน้องชายของเรา
ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าในเรื่องบารมีของพระเจ้าผู้เป็นพระศรีอาริย์ไปหาพวกท่าน
เพื่อจะได้ตั้งพวกท่านไว้ให้มั่นคงในเรื่องความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าของท่าน
และเพื่อจะได้ปลอบประโลมใจพวกท่าน³ เพื่อจะได้ไม่มีใครหวั่นไหวด้วยการยากลำบากเหล่านี้
ท่านเองก็รู้แล้วว่า เราถูกกำหนดไว้แล้วสำหรับการนั้น⁴ เพราะฉะนั้นเมื่อเราได้อยู่กับพวกท่านทั้งหลาย

เราได้บอกท่านไว้ก่อนแล้วว่า เราจะต้องทนการยากลำบาก แล้วก็ เป็น เป็น เช่นจริง ๆ ตามที่ท่านก็รู้อยู่แล้ว⁵ เพราะเหตุนี้ เมื่อข้าพเจ้าอดทนต่อไปอีกไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงได้ใช้คนไปเพื่อจะได้รู้ถึงความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าของท่าน เกรงว่าผู้ทดลองนั้นได้ลองใจท่านด้วยประการหนึ่งประการใด แล้วงานที่เราตรากตรำมาก็จะเป็นงานที่ไม่มีประโยชน์อะไร

ข่าวดีที่เปาโลได้รับ

⁶ แต่บัดนี้ที่โมธีได้จากพวกท่านมาถึงพวกเราแล้ว และได้ นำข่าวดีมาบอกเราเรื่องความเชื่อ และพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาของท่านทั้งหลาย และว่าท่านได้ระลึกถึงเราอยู่เสมอด้วยความหวังดี และใฝ่ฝันจะเห็นเรา เหมือนกับเราใฝ่ฝันจะเห็นท่านเหมือนกัน ⁷ พี่น้องทั้งหลาย โดยเหตุนี้ ความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าของท่าน ได้ทำให้เราบรรเทาจากความทุกข์ยาก และความลำบากของเรา ⁸ เพราะว่าเมื่อท่านมั่นคงอยู่ในพระเจ้าผู้เป็นนาย ชีวิตของเราก็ตัดขึ้น ⁹ เราจะขอบคุณพระเจ้าเพราะท่านอย่างไรอีกจึงจะเหมาะสม สำหรับความชื่นชมยินดี ซึ่งเรามีอยู่เพราะท่าน ต่อหน้าพระเจ้าของเรา ¹⁰ เราอธิษฐานสวดอ้อนวอนทั้งกลางคืนกลางวัน เพื่อจะได้เห็นหน้าท่านอีก และจะได้เพิ่มเติมความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้าของท่านส่วนที่ยังบกพร่องอยู่ให้บริบูรณ์

คำขอของเปาโลเพื่อชาวเธสะโลนิกา

¹¹ บัดนี้พระเจ้าผู้เป็นพ่อของเรา และพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ พระเจ้าผู้เป็นนายของเรา ได้นำทางเราไปถึงท่าน ¹² และขอพระเจ้าผู้เป็นนายได้ให้พวกท่านทั้งหลายเจริญ และบริบูรณ์ไปด้วยพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาต่อกันและกัน และแก่คนทั้งหลาย เหมือนกับเรามีต่อท่านทั้งหลายนั้น ¹³ เพื่อพระองค์ได้เสริมสร้างจิตใจของท่านให้ตั้งมั่นคงอยู่ในความบริสุทธิ์ ปราศจากข้อตำหนิตืดเย็นต่อหน้าพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเรา ในเมื่อพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ พระเจ้าผู้เป็นนายของเราจะเสด็จมากับวิมุตติชนทั้งหลายของพระองค์

1 เธสะโลนิกา 4

ชีวิตที่พระเจ้าพอใจ

¹ พี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ เราขอวิงวอน และเตือนสติท่านในพระเยซูพระเจ้าผู้เป็นนายว่า ท่านได้เรียนจากเราแล้วว่าควรจะประพฤติอย่างไร จึงจะเป็นที่พอใจของพระเจ้า ท่านกำลังประพฤติเช่นนั้นอยู่แล้ว ขอให้ท่านประพฤติยิ่งขึ้นไป ² เพราะพวกท่านทั้งหลายรู้คำแนะนำซึ่งเราได้ให้ไว้กับท่าน โดยพระเยซูพระเจ้าผู้เป็นนายแล้ว ³

เพราะนี่แหละเป็นความประสงค์ของพระเจ้า คือให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์ ในความหลุดพ้นขั้นที่สอง
เว้นเสียจากการล่วงประเวณี⁴ ให้ทุกคนในพวกท่านรู้จักที่จะมีภรรยาในทางที่บริสุทธิ์ และมีเกียรติ⁵
ไม่ใช่ด้วยกามราคะ ตัณหาเหมือนกันกับคนต่างชาติที่ไม่รู้จักพระเจ้า⁶ และอย่าให้ผู้ใดล่วงเกิน
และทำผิดต่อพี่น้องในเรื่องนี้เลย เพราะว่าพระเจ้าผู้เป็นนาย เป็นผู้ลงโทษต่อคนทั้งหลายที่ทำเช่นนั้น
เหมือนกับที่เราได้บอกไว้ก่อนแล้ว⁷ เพราะพระเจ้าไม่ได้เรียกเราให้เป็นคนลามก
แต่เรียกเราให้เป็นคนบริสุทธิ์ ในความหลุดพ้นขั้นที่สอง⁸ เหตุฉะนั้นคนที่ปัดกฐนนี้ทิ้ง ไม่ได้ปัดมนุษยทั้ง
แต่ได้ปัดพระเจ้าทิ้ง และพระองค์เป็นผู้ประทานพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ให้แก่ท่าน

คำวิงวอนของเปาโลต่อชาวเธสะโลนิกา

⁹ ส่วนเรื่องการใช้พรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาต่อพี่น้องทั้งหลายนั้น
ไม่จำเป็นที่จะให้ข้าพเจ้าเขียนถึงท่าน เพราะพระเจ้าสอนให้ท่านมีต่อกันเองอยู่แล้ว¹⁰
ความจริงท่านได้ประพฤติต่อบรรดาพี่น้องทั่วมณฑลมาซิโดเนียเช่นนั้นอยู่แล้ว แต่พี่น้องทั้งหลาย
เราขอวิงวอนท่านให้มีพรหมวิหารสี่มากขึ้นอีก¹¹ และจงตั้งเป้าว่าจะอยู่อย่างสงบ
และทำกิจธุระส่วนของตัวเอง และทำการงานด้วยมือของตัวเอง เหมือนอย่างที่เราได้บอกท่านแล้ว¹²
เพื่อท่านจะได้เป็นที่นับถือของคนภายนอก และท่านจะไม่ต้องพึ่งอาศัยใครเลย

คนเป็นและคนตายในมือที่พระเยซูมา

¹³ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ยากให้ท่านไม่รู้ถึงเรื่องคนเหล่านั้นที่ล่วงลับไปแล้ว
เพื่อท่านจะไม่เป็นทุกข์โศกเศร้า เหมือนกันกับคนอื่นๆที่ไม่มีความหวัง¹⁴
เพราะถ้าเราเชื่อว่าพระเยซูตายแล้ว และเป็นขึ้นมาจากความตาย
โดยพระเยซูนั้นพระเจ้าจะนำคนทั้งหลายที่ล่วงลับไปแล้วนั้นมากับพระองค์¹⁵
ในขณะนี้เราขอออกให้ท่านรู้ตามพระคำของพระเจ้าผู้เป็นนายว่า เราผู้ยังเป็นอยู่
และรอคอยพระเจ้าผู้เป็นนายเสด็จมา จะไม่มีใครล่วงหน้าไปก่อนคนเหล่านั้นที่ล่วงลับไปแล้ว¹⁶
เพราะว่าพระเจ้าผู้เป็นนายจะเสด็จมาจากสวรรค์ ด้วยเสียงดังกู่ก้อง ด้วยสำเนียงของหัวหน้าทูตสวรรค์
และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งหลายที่ตายแล้วในพระผู้เป็นพระศรีอาริย์จะเป็นขึ้นมาก่อน

จงเตรียมพร้อมเมื่อพระเยซูเสด็จมา

¹⁷ หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่และเหลืออยู่
จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมๆกับคนเหล่านั้น เพื่อจะได้พบกับพระเจ้าผู้เป็นนายในฟ้าอากาศ
อย่างนั้นแหละเราก็จะได้อยู่กับพระเจ้าผู้เป็นนายตลอดไปเป็นนิรันดร์¹⁸
เหตุฉะนั้นจงปลอบใจกันและกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้เถิด

1 เธสะโลนิกา 5

วันเวลาที่พระเยซูจะกลับมา

1 พี่น้องทั้งหลาย เรื่องวันและเวลาที่พระได้กำหนดไว้ นั้น ไม่จำเป็นจะต้องเขียนบอกให้ท่านรู้² เพราะท่านเองก็รู้ดีแล้วว่า วันของพระเจ้าผู้เป็นนายจะมาเหมือนกับขโมยที่มาในเวลากลางคืน³ เมื่อเขาพูดว่า “สงบสุขและปลอดภัยแล้ว” วันนั้นแหละความพิनाศก็จะมาถึงเขาทันที เหมือนกันกับความเจ็บปวดมาถึงผู้หญิงที่มีครรภ์ เขาจะหนีก็ไม่พ้น⁴ แต่พี่น้องทั้งหลาย ท่านไม่ได้อยู่ในความมืดแล้ว วันนั้นจะมาถึงท่านอย่างขโมยมา⁵ พวกท่านทั้งหลายเป็นลูกของความสว่าง และเป็นลูกของกลางวัน เราทั้งหลายไม่ได้เป็นของกลางคืน หรือของความมืด

การเตรียมตัวขณะรอคอยการกลับมาของพระเยซู

6 เหตุฉะนั้นอย่าให้เราหลับ เหมือนกับคนอื่น แต่ให้เราเฝ้าระวัง และไม่ดื่มเหล้าเมาศูรา⁷ เพราะว่าคนนอนหลับก็หลับในเวลากลางคืน และคนเมาก็ยอมเมาในเวลากลางคืน⁸ แต่เมื่อเราเป็นของกลางวันแล้ว ก็อย่าให้เราเมามาย จงสวมความเชื่อฟังอาศัยในพระเจ้า กับพรหมวิหารสี่อัน ได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาเป็นเกราะป้องกันอก และสวมความหวังที่จะได้ความหลุดพ้นในความหลุดพ้นขั้นที่สามเป็นหมวกเหล็ก⁹ เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้กำหนดเราไว้สำหรับการลงโทษ แต่สำหรับให้ได้รับความหลุดพ้น ในความหลุดพ้นขั้นที่สาม โดยพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ พระเจ้าผู้เป็นนายของเรา¹⁰ ผู้ได้ตายเพื่อเรา เพื่อว่าถึงเราจะตื่นอยู่หรือจะหลับ เราจะได้มีชีวิตกับพระองค์¹¹ เหตุฉะนั้นจงให้กำลังใจกัน และต่างคนต่างจงเสริมสร้างกันขึ้น ตามอย่างที่ท่านกำลังทำอยู่นั้น

คำวิงวอนในตอนสุดท้าย

12 พี่น้องทั้งหลาย เราขอวิงวอนท่านให้รู้จักคนที่ทำงานอยู่ในพวกท่าน และรับใช้ท่านในพระเจ้าผู้เป็นนาย และตักเตือนท่าน¹³ จงเคารพ และรักนับถือเขาให้มากเพราะการงานที่เขาได้ทำอยู่ และจงอยู่อย่างสงบสุขด้วยกัน¹⁴ และพี่น้องทั้งหลาย เราขอเตือนสติพวกท่านให้ตักเตือนคนที่เกียจคร้าน ให้กำลังใจผู้ที่ท้อใจ ช้อยเหลือคนที่อ่อนกำลัง และมีใจอคเอาเบาสู้ออกันทั้งหลาย¹⁵ ระวังให้ต้อย่าให้คนใดทำชั่วตอบแทนการชั่ว แต่จงหาทางทำดีเสมอต่อพวกท่านเอง และต่อคนทั้งหลายด้วย¹⁶ จงเบิกบานอยู่เสมอ¹⁷ จงอธิษฐานสวดอ้อนวอนอย่างสม่ำเสมอ¹⁸ จงขอบคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นความประสงค์ของพระเจ้า ในพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์เพื่อท่านทั้งหลาย¹⁹ อย่าดับพระวิญญาณ²⁰

อย่าหมิ่นประมาทคำพยากรณ์²¹ จงพิสูจน์ทุกอย่าง สิ่งที่คุณนั้นจงยึดถือไว้ให้มั่น²²
จงเว้นจากสิ่งที่ชั่วร้ายทุกอย่าง

คำอวยพรในตอนสุดท้าย

23

และขอให้พระเจ้าแห่งสันติภาพและสันติสุขให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์หมดจดความหลุดพ้นขั้นที่สอง
และขอให้ทั้งจิตวิญญาณ จิตใจ และร่างกายของท่านปราศจากการติเตียน
จนถึงวันที่พระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ พระเจ้าผู้เป็นนายของเราเสด็จมา²⁴
พระองค์ผู้เรียกท่านนั้นสัตย์ซื่อ และพระองค์จะให้สำเร็จ

คำแนะนำให้อ่านจดหมาย

25 พี่น้องทั้งหลาย จงอธิษฐานสวดอ้อนวอนเพื่อเราด้วย²⁶

จงทักทายกันกับพวกพี่น้องด้วยธรรมเนียมไปลามาไหว้²⁷

ข้าพเจ้าสั่งท่านทั้งหลายโดยพระเจ้าผู้เป็นนาย ให้ท่านอ่านจดหมายฉบับนี้ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง²⁸
ขอให้พระคุณของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ พระเจ้าผู้เป็นนายของเรา ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด